

by, appropriate dental study, approved by the medical and dental profession; graduates of such institutions may be designated as stomatologists;
and be it further

Resolved, that in principle dentists and stomatologists thus educationally qualified shall be deemed equally competent to assume full responsibility for the oral and dental health care of the individual patient. It remains as in the past within the province of each nation to select either one or both of the above forms of training."

De jaarvergadering van de F.D.I. in juli 1963, zal op uitnodiging van Zweden, in Stockholm plaats vinden. Daarna volgen San Francisco en Wenen.

NORD

BUITENLAND

BRIEVEN UIT AMERIKA

RACHEL CARSON, de bekende schrijfster van het in 1951 verschenen boek „The Sea around us” heeft zo juist een drietal artikelen gepubliceerd in de „New Yorker”: een uitgebreide studie over het gebruik en misbruik van chemische middelen voor het besproeien van akkers en boomgaarden, voor het zuiveren van rivieren en meren met al de gevolgen, die daaraan verbonden kunnen zijn.

Dit is niet een zuiver tandheelkundig onderwerp, maar het is van groot belang voor medici en *dus ook voor tandartsen* om Miss CARSON's waarschuwingen te lezen en daarom heeft het wel zin er in een tandheelkundig tijdschrift een enkel woord aan te wijden.

De mensheid tracht al sinds jaren besmetting van de lucht, de aarde en de rivieren en meren te bestrijden, maar de stoffen, waarmee men zijn doel wil bereiken, zijn niet altijd zonder gevaar. Men heeft genoeg gehoord van stralings-gevaar: strontium, in de lucht komend door nucleaire ontploffingen, komt naar de aarde met de regen en nestelt zich in gras, koren en tenslotte in de beenderen van de mensen, waar het tot de dood blijft.

Dat chemische middelen op dezelfde wijze kunnen werken, daaraan is minder aandacht besteed, maar ook zij kunnen plantengroei verhinderen, vee doden en onherstelbaar kwaad doen aan bronnen, die eens zuiver drinkwater verschaften.

In de laatste 15 jaren zijn niet minder dan 600 chemische middelen gecreëerd met het doel insecten te doden, onkruid uit te wieden, en knaagdieren te vernietigen. Onder talloze mooie namen worden deze geadvertiseerd en gretig verkocht.

Met D.D.T. begon het kort na de oorlog, maar de sterken onder de insecten overleefden het, daarmee DARWIN's principe bevestigend. Steeds dodelijker werden de wapens, de chemische oorlog is nooit ten einde en de gevolgen zijn niet te overzien.

Terwijl men op middelen zon ten gebruike in een eventuele chemische oorlogsvoering, vond men dat sommige dodelijk waren voor insecten. Deze middelen hebben een

enorme biologische potentie. D.D.T. bekend sinds 1874, werd pas om zijn insecten-dodende eigenschap toegepast in 1939 door de Zwitser PAUL MÜLLER, een Nobelprijs-winnaar. Het werd in de oorlog gebruikt voor ontluizing, maar later ging men het gebruiken voor besproeiing van b.v. velden met klavergras en hier volgt nu een kringloop. Dit gras is goed kippenvoer en de eieren van kippen, die dit voer aten, bleken D.D.T. te bevatten. Het hooi van dit gras kan voor de veestapel gebezigd worden, D.D.T. komt dan in de eieren en melk, beide belangrijk voor de menselijke voeding.

Dieldrin, de naam ontleend aan zijn ontdekker OTTO DIELS, is vijfmaal zo giftig als D.D.T. en toen muskieten immuun werden voor D.D.T., werd Dieldrin ingeschakeld in de malaria-bestrijding.

Miss CARSON noemt verder de onkruid-verdelgers, waaronder arsenicum-derivaten. Rivieren en meren tracht men te zuiveren en dan wordt de visstand ernstig bedreigd. Aardappelvelden werden bewerkt met D.D.T., tabaksgronden met arsenicum en in de Zuidelijke Staten van Amerika wisselt men de bebouwing van katoenvelden af met de cultuur van apenootjes.

Een paar malen wordt de naam van de Hollandse geleerde Dr. C. J. BRIEJER naar voren gebracht en o.a. wat deze zeide:

„Wij lopen in de natuur, zoals een olifant in een kast vol porselein”.

We bestuiven de iepenbomen en het volgend jaar zijn de vogels afwezig, de schrijfster spreekt terecht van een „*Silent Spring*”. Dr. MALCOLM HARGRAVES, hematoloog van de Mayo Clinic, rapporteert het geval van de dame, die een hekel aan spinnen had. Zij ging naar haar kelder met een spray, die D.D.T. plus een petroleum-derivaat bevatte. Zij deed haar werk grondig, waarna zij zich een paar dagen bepaald ziek gevoelde, misselijk en zeer nerveus. Na enige dagen herstelde zij echter. Een maand later herhaalde zij de procedure nog tweemaal. Na de derde keer kreeg zij koorts, pijn in de gewrichten en acute phlebitis in een been. Bij opname in de Mayo Clinic diagnostiseerde Dr. HARGRAVES *acute leukemie* en de patiënte overleed een maand later.

Sommige zuiverende middelen (detergents) door zo vele huisvrouwen bij de „afwas” gebruikt en waarvan ik hoorde, dat zelfs tandartsen deze soms gebruiken, omdat zij zo goed reinigen, kunnen de ontwikkeling van carcinoom op een indirecte manier bevorderen.

Het wordt ons zo gemakkelijk gemaakt, giftige stoffen te kopen. Althans hier in Amerika in de z.g. „drugstores”, waar men van alles vindt om muskieten of andere insecten te doden, motten te weren of om zijn winterkleding veilig op te bergen. Ook voor hen, die onkruid uit hun tuin willen weren, is een ruime keus aanwezig. Steeds meer nieuwe snufjes worden geïntroduceerd om deze giftige producten in tuinen en grasvelden te gebruiken. Grasmaaiers worden uitgerust met sproeiers, die een stofwolk verspreiden, terwijl de tuinier zijn gras knipt. Aan zijn motordampen worden die van de insectendoders toegevoegd.

Miss CARSON zocht naar een oplossing, zij vond die in het gebruik van minder giftige stoffen, zoals de pyrethrins, gemaakt van de gedroogde bloemen van chrysanten, of rotenone, hetgeen voorkomt in de wortels van een Oost-Indische plant en ryania, hetgeen men in de bomen van Zuid-Amerika vindt.

Te veel is dit een gebied, gedomineerd door een industrie, die er op uit is geld te maken. Dat is haar goed recht, maar dit alles eist scherpe contrôle en daar ontbreekt het helaas aan.

Dr. G. H. LEATHERMAN, ook in ons land welbekend, schreef zijn 100e newsletter naar

Buitenland

the Journal of the A.D.A., de reeks begon in 1953 in het septemnummer. Op uitstekende wijze heeft hij alle tandheelkundige nieuws uit Engeland gerapporteerd, waarvoor hem een woord van lof toekomt.

Dr. JOSEPH F. VOLKER, tot dusver dean van de University of Alabama Dental School, is benoemd tot vice-president van de Universiteit voor „Health Affairs”. Hij volgt hiermede de medicus BERSON op, die benoemd is tot dean van de South Texas Medical School. Alweer een merkwaardige benoeming voor een tandarts.

Het Steunfonds van de A.D.A. had op 31 maart jl. ontvangen \$ 129 478 met nog 3 maanden voor de boeg. Men had als doel voor dit jaar gesteld \$ 125 000, de Amerikaanse collega's zijn dus wel goedgeefs.

Voor hen, die toekomstige vergaderingen van de A.D.A. willen bijwonen, volgen hier de nodige inlichtingen:

- 1962 oktober 29 Miami Beach, Florida.
- 1963 oktober 14 Atlantic City, New Jersey
- 1964 november 9 San Francisco, California
- 1965 november 8 Las Vegas, Nevada
- 1966 november 14 Dallas, Texas

Aan Tufts University Dental School te Boston (Mass.) is tot Doctor of Dental Medicine (D.M.D.) bevorderd J. A. H. PAMEYER; hij werd tandarts te Utrecht in 1958.

Dit epistel zal mijn serie „Brieven uit Amerika” beëindigen. Wanneer ik weer eens „brieven” ga schrijven, dan zullen zij van een ander punt van deze aarde komen, kort gezegd: we gaan *verhuizen!*

Gedurende de wereldoorlog zong Bing Crosby „When the lights go on all over the world”, wel – de lichten gingen weer aan in 1945 en ik kreeg weer contact met mijn Nederlandse collega's.

Ik dank de redactie voor de plaatsruimte mij verstrekt en speciaal dank ik de beherend-redacteur voor alle geduld en moeite, die hij heeft besteed aan het steeds slechter wordende Nederlands.

GOOD BYE AND GOOD LUCK.

Cambridge, juli 1962.

L. HERBERT LOEB
Tandarts, D.D.S.

ENGELAND

Belasting op zoetigheden

Onlangs heeft de Britse Kanselier van de Schatkist, SELWYN LLOYD, een nieuwe belasting aangekondigd, nl. op suikergoed, „soft drinks” en roomijs. De honderden miljoenen guldens, die deze maatregel volgens de verwachtingen jaarlijks zal opbrengen, zullen wellicht opwegen tegen de kosten die de Engelse regering thans elk jaar spendeert aan de sociaal-tandheelkundige voorzieningen in het kader van de National Health Service.

De gedachte, suikergoed te belasten is volgens een redactioneel artikel in de J.A.D.A.

van juli jl. niet nieuw. Reeds in 1948 werd zij gelanceerd door de toenmalige voorzitter van de Illinois State Dental Society, ROBERT G. KESEL, met de bedoeling de revenuen te besteden voor spuurwerk en voorlichting op tandheelkundig gebied. Ongelukkigerwijs was er destijds echter geen vertegenwoordiger van de wetgevende macht in die staat te vinden, van wie enige steun voor dit progressieve voorstel mocht worden verwacht.

In Engeland is deze nieuwe belasting – hoe kan het ook anders – geenszins populair, al zal het grootste verzet wellicht komen van de zijde der kinderen en der suikerbakkers. Men kan zich moeilijk voorstellen – aldus de redacteur van de J.A.D.A. – dat deze nieuwe belastingmaatregel veel beperking teweeg zal brengen in de verkoop van de getroffen artikelen, noch dat er een merkbare invloed van zal uitgaan op de cariësfrequentie in het Britse Rijk. Er zou al veel gewonnen wezen wanneer uit de opbrengst een fonds werd gevormd, dat diende tot bestrijding van de kosten, verbonden aan het speuren naar middelen om cariës en andere tandziekten te voorkómen.

J. Am. D. Ass. 65:99, juli 1962

FLUORIDERING IN AMERIKA

In de grootste stad ter wereld, waar de fluoridering van drinkwater zal worden toegepast, n.l. in Chicago, heeft op 22 juni de oppositie daartegen een opmerkelijke nederlaag geleden.

In mei 1956 was tegen de fluorideringsplannen een klacht ingediend bij de „Superior Court of Cook County”. Er werd in gesteld, dat deze methode „unconstitutional and dangerous to health” was. Er volgden 51 „hearings” die 2.930 bladzijden verklaringen opleverden.

Mr. GOLDBERG „Master in Chancery” verdedigde in zijn rapport de grondwettelijkheid van de te nemen maatregelen, noemde de tegenwerpingen „trifling minutae”, die de argumenten van de voorstanders niet konden ontzenuwen. De preventieve waarde van fluoridering werd zelfs door de experts van de klagers niet bestreden. Het rapport vervolgt: „fluoridering moet bepaaldelijk niet worden gezien als een medicatie maar meer als het bevorderen van een juist uitgebalanceerd dieet. Immers het voegt in minimale concentratie slechts een mineraal aan het drinkwater toe dat het water in verschillende delen van het land reeds van nature bevat. Fluoridering moet worden erkend als een redelijke poging tot het verminderen der desastreuze verwoestingen in het menselijk gebit”. Na een zesjarige strijd heeft „Chief justice” SAMUEL B. EPSTEIN van de „Superior Court” zich met deze zienswijze verenigd, waarmee niets meer de fluoridering van het „municipal drinkwater” in de weg staat.

Dr. RALPH J. BUNCHE, de Amerikaanse „under secretary” van de United Nations verklaarde: fluoridering van drinkwater om ons gebit te beschermen en speciaal dat van onze kinderen verdient de steun van alle verantwoordelijke burgers. Een deskundige studie door de World Health Organisation van de gecontroleerde resultaten in zeventien landen heeft het nuttig effect en de onschadelijkheid bevestigd. De experts verwachten bij kinderen een cariës-reductie tot zelfs 60 %. Het W.H.O.-onderzoek vond geen

Buitenland

aanwijzing dat op juiste wijze geïoniseerd drinkwater de gezondheid zou kunnen benadelen. „To me this evidence is persuasive”.

Uit de „Newsletter” van de Am. Dent. Ass.

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikt ons het droevige bericht dat DR. ALBERT JOACHIM, oud-voorzitter van de F.D.I., op 80-jarige leeftijd te Brussel is overleden. Wij komen daar nader op terug.

VERENIGINGSVERSLAGEN EN MEDEDELINGEN

NED. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE

Het vierde ledencongres van de Maatschappij zal dit jaar worden gehouden in het kader van de Algemene Vergadering, en wel op 19 en 20 oktober a.s., te 's-Hertogenbosch.

Het thema is: „Tandheelkundige verzorging van personeel, werkzaam in bedrijven”

Sprekers:

- 1 MR. G.C. VAN DIJK, Algem. secr. Centraal Sociaal Werkgeversverbond 's-Gravenhage
- 2 M. R. VAN ALPHEN DE VEER, Directeur Med. Dienst N.V. Philips fabr. Eindhoven
- 3 D. A. VAN HOUTE, oud-voorzitter Ned. Mij. tot bev. der Tandheelkunde
- 4 IR. BARL WILTON, Directeur Wilton-Feyenoord, Schiedam

INGEZONDEN

NOGMAALS „EEN ONDERZOEK MET ONJUISTE INTERPRETATIE”

Naar aanleiding van de opmerkingen van OPPERS en KUIPÉRI in het Ned. T. v. T., nr. 7 (juli 1962) veroorloof ik mij de aandacht te vestigen op het volgende:

Mijn bewering, dat alle cijfers van hun statistiek in één richting wijzen en op een minder originele, maar voor iedereen begrijpelijke wijze zijn gecorreleerd, heeft zoals te verwachten was, de kritiek van de collegae OPPERS en KUIPÉRI uitgelokt.

Zij passen een bekende statistische „truc” toe, namelijk dat, bij vergelijking van menselijke groepen geen volledige gelijkheid bestaat en dat het dus aan de statisticus ligt aan de verschillen een grotere of kleinere betekenis toe te schrijven.

In het op de korte „analyse” aansluitende ingezonden stuk liet ik duidelijk uitkomen, dat ik overtuigd ben van de statistische bezwaren en van de betrekkelijke waarde van de gegevens van de collegae OPPERS en KUIPÉRI. Ik acht dus de gevonden pre-eruptieve suiker-cariës correlatie geen 100 % maar een 90 % correlatie. Er is naar mijn mening